

sterne, om andre faar 3-aarige Alderstrin, medens Præsterne faar 4-aarige. Derfor mener jeg, at der i Princippet maa være Overensstemmelse mellem Præsternes og andre Statstjenestemænds Lønningsforhold. Dernæst maa der ogsaa i Tiden være en vis Samhørighed. Det er blevet nævnt officielt, at Lønningskommissionen af 1917 maa være færdig med sit Arbejde i Løbet af 1919, og der er anført Datoen den 1. Marts. Det vilde da se underligt ud, om Præsterne i Aarevis skulde vente paa at faa deres Lønningsforhold ordnet.

Resultatet af disse Betragtninger maa ganske naturligt blive, at medens det ikke kan være selve Lønningskommissionen af 1917, som skal udarbejde Præsternes Lønningslov, maa denne udarbejdes i Principperne og i Tid parallelt med andre Tjenestemænds Lønningslove. Hele Udvalget har derfor henvendt sig til den højtærede Kirkeminister om, at der til Udarbejdelsen af en Lønningslov for Præster nedsættes en særlig, mindre Kommission eller et Udvalg, som paa den ene Side har tilstrækkelig Sagskundskab til at behandle det paagældende Emne og paa den anden Side er saaledes sammensat, at der er Garanti for, at dens Principper for Lønningsloven bliver lig med de Principper, som Lønningskommissionen lægger til Grund for sit Arbejde.

Hvad de af Flertallet stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg gøre opmærksom paa at Ændringsforslag Nr. 5 hænger sammen med de Betragtninger, jeg her har udviklet, idet dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Revisionsbestemmelsen i Lovforslaget sættes frem til 1920 ud fra den Opfattelse, at den endelige Revision af Præsternes Lønningslov maa kunne foreligge inden Udgangen af det nævnte Aar. At vi har sat Tidspunktet 1920, hænger sammen med, at denne Kommission eller dette Udvalg — hvad det nu maatte blive — bliver nedsat noget senere end den store Lønningskommission og i flere Henseender faar et specielt Arbejde, saa at det er rimeligt at give den noget mere Tid end den, Lønningskommissionen af 1917 anser som nødvendig til Fuldførelsen af sit Arbejde.

Ændringsforslag Nr. 4 indeholder i alt Fald ikke nogen Realitetsændring, om hvilken der kan være delte Meninger. Jeg

antager, at det er ved Sammenarbejdelsen af Lovene af 14. Marts 1913 og 11. April 1916, at den Sætning, at Statskassen yder Bidrag til Præsternes Pensionering i samme Omfang som hidtil, er faldet ud. Hele Udvalget er enigt om, at den bør sættes ind igen, og et Forslag herom er ogsaa, ligesom de øvrige af Flertallet stillede Ændringsforslag, tiltraadt af den højtærede Kirkeminister.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at rette et Forhold, som man har gjort Udvalget opmærksomt paa. Det er forebragt Udvalget, at der er adskillige Præster, som sidder i deres Embeder under den gamle Lønningsorden og faar Tilskud efter Præsternes Lønningslov § 1, Litra i, og som maaske paa Grund af deres Alder vanskeligt kan blive forflyttet og maaske ogsaa nødvendig vil forflyttes fra det Embede, hvori de har siddet længe, fordi de ikke ønsker at skilles fra den Menighed, de har samarbejdet med i mange Aar, men som paa Grund af disse Forhold bliver vanskeligt stillet i økonomisk Henseende. Saadanne Præster vil vi gerne yde økonomisk Støtte, og efter den Bestemmelse, vi foreslaar under Nr. 3, vil de efter 24 Aars Tjeneste faa et personligt Lønningstillæg paa 400 Kr. Som Alderskrav stilles, at de den 1. April 1918 skal have været i deres Embede i 20 Aar. Dette Ændringsforslag betyder finansielt meget lidt, og det samme gælder Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, hvorefter Tjenestetiden som Kaldskapellan eller Kateket medregnes ved Pensionens Fastsættelse. Det er et Ønske, som er forebragt Udvalget af Præsteforeningen i en Skrivelse, der er aftrykt i et Bilag til Betænkningen. Der er her givet en Motivering af Ønsket, og med denne Motivering har Flertallet stillet Ændringsforslaget; jeg skal derfor nøjes med at henvise til Motiveringen i Bilaget.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Valdemar Olsen: Jeg kan vel gaa ud fra, at ærede Medlemmer gennem Betænkningen har gjort sig bekendt med Mindretallets Stilling, og skal derfor som Ordfører for Mindretallet fatte mig ganske kort. Mindretallet indrømmer, at Præ-